708/04

Den 11. oktober 2004 blev i sag nr. 62.969:

xxxx xxxxxxxxx xx xxxxxxxxx
xxxxxxx xxxxxxxxx
xxxx xxxxxxxx xxx xxx
xxxx xxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

K e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har livsforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S, påstår selskabet tilpligtet at anerkende, at hun er berettiget til udbetaling af invaliderente fra et tidspunkt før 1/11 2000.

Selskabet har afvist at yde forsikringsydelse fra et tidspunkt før 1/11 2000 under henvisning til, at der ikke foreligger tilstrækkelig dokumentation for, at klagerens generelle erhvervsevne var nedsat til 1/3 eller derunder før dette tidspunkt.

Klageren tegnede i december 1998 en livsforsikring med invaliderente, som kommer til udbetaling, hvis erhvervsevnen bliver nedsat til 1/3 eller derunder. Hun var på daværende tidspunkt selvstændig gymnastik- og danselærer.

Det fremgår af sagens akter, at klageren, der er født i 1941, rev en muskel over i låret i 1996. Gentagne behandlinger hos specialister var resultatløse.

Klageren anmeldte i september 1999, at hun var blevet uarbejdsdygtig på grund af konstante smerter i hofterne samt forhøjet stofskifte. Af lægeattesten fremgår bl.a., at uarbejdsdygtigheden primært skyldtes lidelser i bevægeapparatet, som var opstået under

arbejdet som gymnastik- og danselærer. Klagerens egen læge vurderede, at hun formentlig aldrig ville genvinde arbejdsevnen.

Selskabet anmodede herefter G. kommune om supplerende oplysninger vedrørende syge/dagpengesagen. Kommunen oplyste imidlertid, at klageren ikke modtog sygedagpenge.

Selskabet indhentede en speciallægeerklæring af 14/2 2000 udarbejdet af speciallæge i reumatologi overlæge P.K., hvoraf det bl.a. fremgår:

"**Konklusion.**

I hendes nuværende erhverv som gymnastiklærer mener jeg hendes erhvervsevne er nedsat med mere end 2/3. På basis af de objektive forandringer vil jeg skønne, hun kunne klare erhverv, som kun kræver lettere belastninger af bevægeapparatet specielt erhverv, hvor hun ikke skal belaste benene i nævneværdig grad. En endelig afklaring af dette må formentlig afvente en arbejdsprøvning. Hendes revalideringsmuligheder, i betragtning af at hun er 58 år, er formentlig meget begrænsede."

På baggrund af denne speciallægeerklæring afslog selskabet i skrivelse af 17/2 2000 at bevilge præmiefritagelse og udbetaling af invaliderente, idet den generelle erhvervsevne ikke var nedsat til 1/3 eller derunder.

Den 2/10 2000 oplyste klagerens ægtefælle til selskabet, at klageren var blevet tilkendt førtidspension. På trods af selskabets anmodning blev der ikke indsendt nogen oplysninger om pensionskendelsen.

Selskabet modtog den 21/2 2001 en skrivelse fra klageren, hvor hun ønskede forsikringen stillet i bero. Forsikringen blev herefter stillet i bero pr. 28/2 2001, hvormed forsikringen blev præmiefri. I forbindelse med denne nedskrivning bortfaldt samtidig invalideforsikringen.

Klageren har i skrivelse af 29/12 2002 til selskabet anmodet om en revurdering af sagen. Hendes førtidspension var blevet revurderet af Det Sociale Nævn, som havde vurderet hendes erhvervsevne nedsat med 66 %.

Selskabet bad om en personlig erklæring fra klageren. Af denne fremgår bl.a., at hun havde været førtidspensionist siden den 30/6 1999 på grund af hofteproblemer og forhøjet stofskifte.

Af kendelsen fra Det Sociale Nævn fremgår bl.a., at G. kommune den 24/10 2000 tilkendte klageren forhøjet almindelig førtidspension efter lov om social pension. Trods hendes klage blev denne afgørelse tiltrådt af Det Sociale Nævn den 22/3 2001.

Førtidspensionssagen blev genoptaget på baggrund af henvendelse fra klageren, der ønskede sagen genoptaget med henvisning til ændret praksis efter Højesterets domme af 22/12 1999 og 12/1 2001.

Det Sociale Nævn ændrede sin afgørelse og tilkendte klageren mellemste førtidspension med virkning fra 1/11 2000.

Selskabet indhentede de lægelige oplysninger, som G. kommune havde anvendt ved revurderingen af pensionssagen.

Af statusattest fra den 27/3 2000 fra læge E.J.W. fremgår bl.a.:

"A: Sygehistorie …

…

Juni 1996 pådrog pt. sig en partiel ruptur af venstre m. adduktor magnus under danseundervisning. Hun er siden i flere omgange blevet undersøgt og behandlet af fysiurgerne O.P. og D.R. med blokadebehandling og fysiurgisk optræning uden at generne har kunnet afhjælpes. Hun har således ikke siden været i stand til at deltage aktivt i arbejdet som gymnastik- og danselærer.

…

B: Vurdering af helbredsforholdenes betydning for sagen…

Pt. er ikke i stand til at varetage sit tidligere erhverv som danse-gymnastiklærer og p.t. er hun ikke arbejdsdygtig på grund af de psykiske problemer. "

Af speciallægeerklæring af 14/6 2000 fra overlæge, speciallæge og reumatolog B.T. fremgår bl.a.:

"Konklusion:

…

Pt. kan ikke gå, stå eller sidde ret lang tid ad gangen pga. de anførte gener. Pt.´s klager står i relation til de objektive fund. Hun er relevant forsøgt behandlet med fysioterapi og selvtræning i ejet institut. Behandlingsmulighederne må anses for udtømte.

Hendes gener er ikke så udtalte, at man på nuværende tidspunkt vil tilbyde operation. Hun kan ikke længere klare det arbejde, hun hidtil har haft.

Da hun ikke kan sidde ret lang tid ad gangen, kan revalidering ikke medføre, at p.t. kommer tilbage på arbejdsmarkedet igen og revalidering hos en 59 årig må også anses for udsigtsløs. Hendes arbejdskendskab er begrænset til aerobic/gymnastik og dans."

Speciallægekonsulent i almen medicin T.G.P. har i skrivelse af 21/8 2000 bl.a. anført:

"**Konklusion:**

…

Arbejdsevnen vurderes nedsat med mindst halvdelen, men næppe 2/3. Der er ikke mulighed for yderligere behandling, og revalidering skønnes at være udsigtsløs."

Det var bl.a. på baggrund af disse oplysninger, at klageren tidligere blev tilkendt almindeligt forhøjet pension. Som følge af ændret praksis på området, blev pensionen ændret til mellemste førtidspension.

Selv om selskabet rent lægeligt ikke var enig i den ændrede pensionstilkendelse, blev der bevilget præmiefritagelse og udbetaling af invaliderente for perioden 1/11 2000 til 28/12 2001, hvor forsikringen som helhed udløb.

Det bemærkes, at selskabet, ved denne bevilling, genoptog forsikringen med udgangspunkt i den oprindelige dækning, før klagerens ønske om at forsikringen blev stillet i bero, hvilket betød, at invaliderenten blev tilknyttet forsikringen på ny.

Den 28/10 2003 blev selskabet kontaktet af klagerens ægtefælle, der var af den opfattelse, at klageren var berettiget til forsikringsydelse før 1/11 2000.

Selskabet afviste yderligere bevilling under henvisning til, at der ikke forelå nogen lægelig dokumentation for at erhvervsevnen var nedsat til 1/3 eller derunder før 1/11 2000.

Klagerens ægtefælle har i skrivelse af 13/11 2003 til selskabet gjort gældende, at udbetaling fra forsikringen skulle ske fra det tidspunkt, hvor skaden oprindeligt var opstået.

Selskabet fastholdt afgørelsen og har i skrivelse af 19/11 2003 til klageren redegjort nærmere herfor.

Af klageskrivelsen fremgår bl.a.:

> "Det er vor opfattelse, at erstatningen bør beregnes fra skadetidspunktet, subsidiært fra det tidspunkt selskabets egen læge fastslår erhvervsevnetabet. I modsat fald kan selskabet jo unddrage sig at betale erstatning ved at trække sagsbehandlingen i langdrag, til forsikringen udløber."

Selskabet fastholder, at der ikke foreligger dokumentation for, at klagerens generelle erhvervsevne var nedsat til 1/3 eller derunder før den 1/11 2000 og bemærker, at klageren udelukkende er blevet tilkendt mellemste førtidspension på grund af ændret praksis på området.

Af regulativ for præmiefritagelse og invalideydelse fremgår bl.a.:

> **"Regulativ for præmiefritagelse og invalideydelse**
> **(invaliderenter og invalideforsikringssummer)**
> **Definition af invaliditet**
> § 1 Ret til invalideydelse og/eller præmiefritagelse har den forsikrede, der på grund af sygdom eller ulykkestilfælde mister sin erhvervsevne uden at det skyldes forsæt, således at erhvervsevnen er nedsat til 1/3 eller derunder af den fulde erhvervsevne.

§ 2 Nedsættelse af erhvervsevnen, der berettiger til udbetaling af invalideydelse og/eller præmiefritagelse, foreligger, når den forsikrede ikke længere skønnes at være i stand til - bedømt under hensyn til hans nuværende tilstand, hans uddannelse og tidligere virksomhed - at tjene mere end 1/3 af, hvad der i samme egn er sædvanlig for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse, alder og køn."

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagens akter og finder det på dette grundlag ikke godtgjort, at klagerens generelle erhvervsevne før 1/11 2000 har været nedsat i et sådant omfang, at hun har været berettiget til forsikringsydelse.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann